

Witkowska Aleksandra, biogram

prof. dr hab. Aleksandra Witkowska osu

Pracownik Instytutu Historii KUL w l. 1962-2004. Obecnie profesor emerytowany.

Ur. 10 grudnia 1930 r. w Poznaniu. W 1950 r. po maturze wstąpiła do Zakonu Sióstr Urszulanek Unii Rzymskiej, w l. 1952-1955 odbyła trzyletnie studia w Wyższym Instytucie Katechetycznym w Krakowie. W l. 1955-1960 studiowała historię na Wydziale Nauk Humanistycznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego uzyskując w 1960 r. magisterium. Od 1965 r. uczestniczyła w seminarium doktoranckim prowadzonym przez prof. dr Aleksandra Gieysztorą w Uniwersytecie Warszawskim. W 1967 r. uzyskała tytuł doktora nauk humanistycznych na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego, w 1978 r. doktora habilitowanego w Instytucie Historii PAN w Warszawie. W 1987 r. otrzymała tytuł profesora nadzwyczajnego, w 1992 r. profesora zwyczajnego.

Pracę dydaktyczną w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim rozpoczęła w roku akad. 1962/63 na stanowisku asystenta przy Katedrze Historii Średniowiecznej. W 1968 r. została adiunktem, w 1979 r. docentem. W l. 1983-2004 kierowała Katedrą Historii Powszechnej Wieków Średnich. W l. 1985 -1988 pełniła funkcję kierownika Sekcji Historii. Zorganizowała Specjalizację Bibliotecarską dla studentów Historii. W l. 1979 - 1982 była członkiem Senackiej Komisji do spraw Nauki, w l. 1983 - 1988 członkiem Senackiej Komisji do spraw Biblioteki KUL.

Brała wielokrotnie udział w międzynarodowych i krajowych kolokwium i kongresach, poświęconych głównie porównawczej historii Kościołów i historii kultury społeczno-religijnej w wiekach średnich (Oxford 1974, Paryż 1977, Saragozza 1979, Rzym 1981, Gazzada 1984). W l. 1962 - 2002 wyjeżdżała na stypendia naukowe do ośrodków uniwersyteckich we Francji (Paryż, Caen 1967, 1972), Belgii (Leuven, Bruksella 1967, 1972, 1974, 1976, 1977, 1982, 1986, 1996), Niemieckiej Republiki Federalnej (Würzburg, Mainz 1983, 1985, 1991, 1994, 1997), Austrii (Wiedeń, Salzburg 1992, 1995), Włoch (Mediolan, Rzym 1998, 2002) oraz na kwerendy archiwalne i biblioteczne do Wiednia, Londynu, Rzymu, Pragi, Ołomuńca, Koszyc, Lwowa.

Przynależy do następujących towarzystw i organizacji: Polskiego Towarzystwa Historycznego (od 1968), Towarzystwa Naukowego KUL (od 1965), Lubelskiego Towarzystwa Naukowego (od 1978), Instytut Geografii

Historycznej Kościoła w Polsce (od 1965), Association centre Europeen de Recherches sur les Congregation Religieuses et Ordres Monastique (od 1979), Görres-Gesellschaft - Abteilung für Archeologie und Kunstgeschichte, Bonn (od 1994), Deutsche Sankt Jakobus Gesellschaft - Aachen (od 1988), Associazione Italiana per lo Studio della Santità, dei Culti e dell'Agiografia (AISCA), Roma (od 1999), Societas Birgita - Europa (SBE) Vadstena (Szwecja) i oddział niemiecki w Altomünster (od 2000).

W l. 1995-1999 była wiceprezesem Katolickiej Fundacji Naukowej; od 2004 r. jest redaktorem działu Hagiografia w Encyklopedii Katolickiej KUL. W l. 1982-1988 była członkiem komitetu redakcyjnego „Kwartalnika Historycznego”, w l. 1983-1997 „Studiów Claromontana”, od 2003 r. „Przeglądu Historycznego”. W ramach współpracy międzynarodowej współpracuje z redagowaną w Leuven i Paryżu encyklopedią Dictionnaire d' Histoire et de Geographie Ecclesiastique, bierze udział w międzynarodowym programie badawczym: Neue Forschungen zu hagiographischen Fragen kierowanym przez Prof. Dr Klaus Herbersa z Universität Erlangen- Nürnberg.

Główny kierunek zainteresowań dotyczy zagadnień źródłoznawczych oraz problemów szeroko rozumianej historii kultury społeczno-religijnej późnego średniowiecza. Do tego nurtu nawiązują studia nad średniowiecznymi modelami, wzorcami i zachowaniami ludzkimi, nad społeczną funkcją kultu świętych, nad patrociniami kościelnymi na ziemiach polskich, nad formami religijności masowej, rozpatrywanej zwłaszcza w kontekście badań porównawczych nad tradycjami pątniczymi w Polsce i Europie. Studia nad źródłami hagiograficznymi zaowocowały wypracowaniem nowych metod interpretacji dwóch zwłaszcza ich gatunków: vita i miracula i wprowadzeniem ich do obiegu historiograficznego.

W ostatnich latach prof. Aleksandra Witkowska osu zrealizowała pięć projektów badawczych, finansowanych przez KBN: 1. Geografia kultury religijnej w Polsce i jej przemiany od XVII do XX wieku (1993-1995; przy współpracy z Instytutem Geografii UJ). 2. Patrocinia św. Wojciecha na ziemiach polskich X-XX wiek. (1995-1996; przy współpracy z Instytutem Archeologii i Etnologii PAN Warszawa). 3. Patrocinia polskich diecezji. Tradycje kultu patronów Kościoła polskiego jako element chrześcijańskiego dziedzictwa kulturowego (1995-1998) 4. Święty Wojciech - osoba - dzieło - kult w piśmiennictwie europejskim (1999-2001) 5. Źródłoznawstwo hagiograficzne (2003-2005).

Dwie książki autorskie zostały nagrodzone: *Kulty pątnicze piętnastowiecznego Krakowa. Z badań nad religijnością ludową*. Lublin, Wydawnictwo Towarzystwa Naukowego KUL, 1984 otrzymały dwukrotnie nagrodę: Rektora KUL w 1984 r. i nagrodę „Echa Krakowa” za książkę roku w 1985 r.. Nagrodę Ministra Edukacji Narodowej przyznano w 2000 r. książce *Titulus ecclesiae. Wezwania współczesnych kościołów katedralnych w Polsce*, Warszawa, PAX, 1999.

Autor: **Dariusz Prucnal**